

der saa godt som kun var Tale om Statsbaner, har søgt at lave de Rejser saa billigt, som Hensynet til Forholdene i det hele kunde gøre dem, men Forholdet er blevet ganske forrykket, efter at vi har faaet de mange Privatbaneanlæg. Nu er Forholdet vistnok saaledes, at Kilometerantallet for Statsbanernes og Privatbanernes Vedkommende staar omtrent lige; jeg tror endogsaa, at Privatbanerne har nogle faa Bane-kilometer mere end Statsbanerne. Og hvis den Lov, som blev vedtaget i sidste Rigsdagssamling — hvad man jo maa haabe —, bliver udført efterhaanden, saa vil der komme en Del flere Privatbaner i Virksomhed. Nu har Ministeren svaret Privatbanerne, at man ikke kan vente nogen Støtte fra Staten, hvis Driften giver Underskud, det maa bæres af de interesserede Kommuner. Det vil derfor efter min Mening være ganske umuligt at opretholde den Forskel, der hidtil i alt Fald har været med Hensyn til de korte Afstande, lige overfor Privatbanerne.

Vi har ikke i Udvalget stillet Ændringsforslag til § 2 eller til § 3, fordi de Ændringer, der muligvis bør stilles dertil, efter vor Mening helst bør vente, indtil der har fundet en Forhandling Sted, maaske paa et senere Tidspunkt, med Hensyn til Lovens Ikrafttræden og dens Levetid. Foruden hvad jeg her har omtalt med Hensyn til Statsbanetaksterne, vil jeg gerne sige, at der vil hængaa en ikke saa ganske kort Tid, efter at Krigen er afsluttet og Freden er genoprettet, inden man kan sige, at Statsbanerne er kommet ind under normale Forhold. Efter mit Kendskab til Forholdene ved de danske Statsbaner er det saaledes, at deres Materiel er i en Forfatning, der vil kræve ganske betydelige Summer, for at det kan komme i en Stand, der svarer til de Krav, der stilles, og foruden det vil der rimeligvis efter Krigens Slutning, naar Forretningstilværet kommer til at virke normalt igen, blive stillet endnu større Krav til Banerne end nogen Sinde før. Og det kan jo ikke nytte at skjule, at endogsaa lige før Krigen udbrød, var Statsbanerne, baade hvad angaar Lokomotiver og Godsvogne, ikke leveringsdygtige. Dertil kommer, at der i Fremtiden ikke kan gøres Regning paa, at man som hidtil vil kunne leje Godsvogne i et eller andet Land, idet jeg gaar ud fra, at de forskellige Lande, som vi lejede Vogne fra, selv vil faa haardt Brug for deres Materiel.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det høje Ting at stemme for Flertallets Ændringsforslag, i det Haab, at det maa lykkes at gennemføre en saadan Takst-

forhøjelse, at det kolossale Underskud, som truer her, i alt Fald i nogen Grad maa blive formindsket og formindsket saa meget, at det ikke bliver et Underskud, som efter Ministerens Forslag, efter hvad der er oplyst for os, vil andrage ca. 24 Mill. Kr.; jeg kan ganske vist ikke opstille nogen som helst Beregning over, hvad der vil indkomme efter det af Flertallet stillede Ændringsforslag, det kan kun hvile paa et Skøn, men jeg er aldeles sikker paa, at det vil formindskes Underskuddet ganske betydeligt, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det endogsaa vil bringe en Indtægt, der muligvis lidt vil overstige det dobbelte af det Beløb, Ministeren har stillet Forslag om. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Poul Christensen: Som ærede Medlemmer af dette høje Ting vil have set, har Mindretallet, bestaaende af 6 Medlemmer, ikke deltaget i at stille disse Ændringsforslag. Ved første Behandling af Lovforslaget fremsatte Mindretallet de Grunde, som bevirkede, at man fra Mindretallets Side ikke kunde følge Flertallet i dets Forsøg paa at forhøje Statsbanernes Takster langt ud over, hvad Ministeren havde foreslaaet og ansaa for rimeligt og forsvarligt. Disse Grunde er for Mindretallet stadig til Stede i Dag som den Dag, og idet jeg henviser til de Udtalelser, der den Gang blev fremsat fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) og fra mig, skal jeg derfor paa Mindretallets Vegne i Dag indskrænke mig til at anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod de stillede Ændringsforslag og stemme for Lovforslaget uforandret.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Den ærede Ordfører (Jørgen Berthelsen) gennemgik i sin Tale historisk de forskellige Bestemmelser, som har været gældende med Hensyn til Statsbanernes Takster, og henlede Opmærksomheden paa det Princip som er gældende i samtlige Takstlove, ogsaa den sidst vedtagne, at det er Maksimaltakster, som fastsættes i disse Love. Jeg forstod ikke det ærede Medlem fuldstændigt paa det Sted af hans Tale; men jeg gaar ud fra, at han med sine Bemærkninger vilde understrege, at naar der i Lovene staar Maksimaltakster, er det Meningen, at disse Maksimaltakster skal opkræves. Hvis det var Meningen, at det stod til Ministeriet at fastsætte Taksterne til hvilke som helst Summer under de fastsatte Maksimaltakster, vilde det maaske ikke have været